

Joindre le geste à la pensée

Convoiter le bien d'autrui

Peut-on transgresser un interdit uniquement par la pensée ? D'après Maïmonide il faut que la convoitise se traduise en acte pour transgresser l'interdit de "tu ne convoiteras pas".

Convoiter le bien d'autrui pour l'en déposséder.

מכילתא דרבי ישמעאל מסכת דבחדש פרשה ח'

או אפילו חומד בדיבור ת"ל לא תחמוד כסף וזהב עליהם ולקחת לך מה להלן עד שעושה מעשה אף כאן עד שעושה מעשה

משנה תורה להרמב"ם הלכות גזילה ואבידה פרק א

ט כל החומד עבדו או אמתו או ביתו וכליו של חברו או כל דבר שאפשר לו שיקנהו ממנו והכביד עליו בריעים והפציר בו עד שלקחו ממנו אף על פי שנתן לו דמים רבים הרי זה עובר בלא תעשה שנאמר "לא תחמוד" אין לוקין על לאו זה מפני שאין בו מעשה ואינו עובר בלאו זה עד שייקח החפץ שחמד כעניין שנאמר "לא תחמוד כסף וזהב עליהם ולקחת לך (דברים ז, כה) חימוד שיש בו מעשה

Me'hilta de Rabbi Yishmaël

L'interdit de convoiter ([Exode 20,13](#)) s'applique-t-il si l'on ne fait que parler ?

On apprend cela du verset "ne convoite pas l'argent et l'or qui les recouvre (les idoles) de peur que tu ne les prennes" ([Deutéronome 7,25](#)): de la même façon que là-bas (dans le Deutéronome) on parle d'une convoitise traduite en acte, ici aussi on parle d'une convoitise traduite en acte.

Maïmonide, Michné Tora, lois sur le vol et les objets perdus, chapitre 1

9 Quiconque convoite le serviteur, la servante, la maison, les objets de son prochain ou toute chose qu'il pourrait lui acheter en lui forçant la main, même s'il lui verse une somme importante pour cela, transgresse ainsi l'interdit de "tu ne convoiteras pas". Mais on ne subit pas la peine des [39] coups pour cela car il n'y a pas d'acte à proprement parler qui marque la transgression et cette transgression ne se traduit en acte qu'au moment où l'on prend en main l'objet convoité, à la manière de ce qui est dit: "ne convoite pas l'argent et l'or etc." Il est donc question d'une convoitise traduite en acte.

Traduction: Ruben Honigmann